

Pia Mäkinen

AUSTRALIAN
ALKUPERÄISASUKKAAT

AUSTRALIAN ALKUPERÄISASUKKAAT JA UUDISASUTUS, PANDEMIA

KIITOKSET

Tämä kirja on saanut Taiteen edistämiskeskuksen korona-apurahan.

Esitän kiitokseni Taiteen edistämiskeskukselle.

ALKUSANAT

Australian esihistoria tarkoittaa aikaa ennen 1788 eurooppalaisten tuloa koska Australiasta ei ole löydetty ennen vuotta 1788 johdonmukaisia selontekoja tapahtumista, aikakausi kuuluu kivikauteen koska koko aikana ei Australiassa kehitetty metallisia työkaluja. Aikakausi kattaa ajan Australian ensimmäisten asukkaiden saapumisesta Australiaan noin 65000 vuotta sitten, eurooppalaisten saapumiseen vuonna 1788, aikakauden arvellaan kestäneen 40000-60000 vuotta.

Tämä kirja kertoo Australian aboriginaaleista, esihistoriallisista alkuperäisasukkaista, heidän elämästään ennen eurooppalaisten siirtolaisten tuloa, uudisasutuksesta ja pandemian vaikutuksesta ja miten kaikki vaikutti alkuperäisasukkaiden elämään sekä nykyajasta.

Aboriginaalit eli Australian alkuperäisväestö koostuu useista eri kansoista jotka ovat asuneet Australian mantereella lähes 60 000 vuotta, erään heidän oman teoriansa mukaan he syntyivät sinne. He eivät olleet koskaan aivan täysin eristettyjä muusta maailmasta. Matalan veden aikaan yhteys New Guineaan oli taattu ja useita kontakteja oli pohjoisiin naapureihin ja Cape York Peninsulan ihmisiin. Alkuperäiskansoilta on löytynyt todisteita pitkistä kauppamatkoista 10 000 vuoden takaa.

Eurooppalaisten uskomusten mukaan ensimmäiset vakituiset asukkaat saapuivat Aasiasta Australiaan Kaakkois- Aasian saarten kautta 60 000 vuotta sitten kun merenpinta oli matalammalla kuin nykyään mahdollistaen maasiltoja, veneillä oli kuitenkin matkattava myös pitkiä matkoja jonka uskotaan olevan maailmanhistorian vanhinta merenkäyntiä.

Aiemmin ajateltiin että ei ole varmaa tietoa siitä tapahtuiko muuttoliike Australiaan yhdessä vai

useammassa aallossa. Argeologit väittelivät siitä mitä tietä ensimmäiset asukkaat kulkivat. Yleinen uskomus on että ensimmäiset asukkaat olivat nykyisten alkuperäisasukkaiden esi-isiä mutta sitä vastaan on myös todisteita. Mungojärvestä löytyneistä maailman vanhimmista ihmisajänteistä ei ole löytynyt läheistä geneettistä suhdetta nykyiseen alkuperäisväestöön, mitokondriaalisista dna-näytteistä ei löydy yhteyttä. Tiedemaailma ei kuitenkaan ole laajalti hyväksynyt tätä teoriaa.

Ensimmäisten asukkaiden uskotaan tulleen meriteitse erään jäätiköitymiskauden aikana, aikana jolloin Uusi-Guinea ja Tasmania olivat yhdistyneinä Australiaan.

35000 vuotta sitten asutus levittyi koko mantereelle ja Tasmaniasta tuli saari 13500-8000 vuotta sitten merenpinnan noustessa jättäen sinne muuttaneen väestön eristykseen. Tasmanialaisilla ei ollut veneenrakennus- eikä tulentekotaitoa ja eristykseen jouduttuaan he muodostivat aivan omanlaisensa ryhmän.

Uusi dna-tutkimus osoittaa että nykyisten Australian alkuperäiskansojen esivanhemmat lähtivät Afrikasta omin päin ennen muita muuttajia, kulkivat halki Aasian ja meloivat Australiaan. Dna:ssa ei ole lainkaan eurooppalaisten perimää joka laittaa maailmanhistorialliset käsitykset uusiksi. Aiemmin on kuviteltu että kaikki ihmiset lähtivät Afrikasta Eurooppaan yhdessä ainoassa muuttoaallossa mutta näin ei ole.

Aasialaisten ja eurooppalaisten esivanhemmat olivat yhdessä vielä 24000 vuotta kun Australian alkuperäiskansat olivat irtautuneet muista jo 65000-70000 vuotta sitten.

Vuonna 1606 tiettävästi ensimmäiset eurooppalaiset kohtasivat alkuperäisväestöä kun hollantilainen Willem Jansz tutki Australian länsirannikkoa, kohtaamiset muuttuivat pian taisteluiksi. Muutos alkoi olla raju, nopea ja raaka. Eurooppalaisia oli varmasti nähty Australiassa ennenkin, tutkimusmatkailijoita, Tyynenmeren saarten kävijöitä sekä haaksirikkoutuneita, mikään ei kuitenkaan voinut valmistaa alkuperäisväestöä 1700-luvulla saapuneiden siirtomaaisäntien tuloon.

Alkaen vuodesta 1788 eurooppalaisen siirtolaisuuden myötä kun myyttinen ”Terra Australia Incognita” katsottiin ”löydetyksi” kun ensimmäiset siellä seikkailijat kuvasivat alkuperäisiä ”villeiksi vaeltajiksi jotka yhä elivät kivikaudella.” Tästä kuvauksesta tuli syvä ja pitkäkestoinen väärinymmärrys alkuperäisten kulttuuria kohtaan. Eurooppalaisten oli vaikea tunnistaa ja ymmärtää heidän kulttuuriaan. Palaavan bumerangin käyttö sekä alkuperäisten metsästystaidot selvästi tekivät kuitenkin suuren vaikutuksen uusiin

tulijoihin. Cook julisti alueen kuuluvan Britannialle kuningas Yrjö Kolmannen nimissä.

Eurooppalaisten tulon myötä 1788 maat menettiin, Britannia käytti Australian mannerta ensiksi vankileirinään ja sen jälkeen villan ja viljan tuottajana. Alkuperäiset otettiin työvoimaksi, jotka piti sivistää, asuttaa aloilleen ja käännyttää kristinuskoon. Alkuperäisväestö ahdettiin reservaatteihin, sairaudet levisivät, oli syrjintää, pakkotyötä, pitkiä työpäiviä, lasten menetyksiä, lapset annettiin valkoisten perheiden kasvatettaviksi. Oli massamurhia, raiskauksia, valtion osoittamille maille pakkoasuttamista huonoihin olosuhteisiin, naisten seksiorjiksi ottamista ja lasten työvoimaksi, oli kaivosoikeuksien myöntämistä alkuperäisten pyhille maille, turistien pakkovastaanottamista, lakeja jotka kontrolloivat alkuperäisiä kaikessa. Satoja alkuperäisten kieliä katosi kokonaan. Alkuperäisväestö oli voimatonta eurooppalaisten tuliaseita vastaan.

Alkuperäisväestöä sorrettiin raakalaismaisesti ja julmasti eikä heille annettu mitään arvoa historiankirjoissakaan.

Britannian mielestä Australia oli ennen vuotta 1788 asumaton alue, "Terra nullus", eihän mantereella asunut valkoisia.

Cook kirjoitti myöhemmin että "Alkuasukkaat näyttivät vain toivovan että me lähtisimme pian."

1788 ensimmäinen vankilaiva saapui Australiaan ja eurooppalainen asutus alkoi mantereella, maanviljelysalueet otettiin haltuun ja alkuperäisväestö ajettiin niiltä pois, laivojen mukana tuli sairauksia kuten tuhkarokkoa ja sairaudet tappoivat tuhansia alkuperäisasukkaita.

Koko 1800-luvun alkuperäisväestö hyökkäsi viljelmille ja taisteli maastaan ja valkoisilla oli viranomaisten lupa tappaa heitä. Länsi- Australiassa oikeus ei rangaissut valkoista maanviljelijää joka tappoi alkuperäisasukkaan raahaamalla hänet kuoliaaksi hevosen perässä.

1867 alkuperäisväestön rikettijoukkue kiersi Englantia jolloin heidät esiteltiin eurooppalaisille.

Ensimmäisiä alkuperäislapsia aloitti koulunkäyntinsä mutta ihmisoikeuksia heillä ei ollut.

Vuonna 1901 Australiasta tuli liittovaltio, alkuperäisiä ei huomioitu lainkaan väestölaskennassa, arvion mukaan vuonna 1920 heitä oli 60 000.

1900-luvun koittaessa alkuperäisväestön ihmisoikeuksia alettiin ajaa parlamentissa ja keskusteluun nousi heidän oikeutensa maa-alueisiin ja sosiaalisiin etuuksiin. Vuosi 1962 oli tärkeä sillä silloin alkuperäisväestö

sai äänioikeuden ja vuonna 1967 heidät otettiin mukaan väestölaskentaan. Vuosikymmen oli sama kun ensimmäiset alkuperäisväestön opiskelijat valmistuivat yliopistosta.

Alkuperäisten telttasuurlähetystömielenosoitus on jatkunut hyvistä syistä vuodesta 1972. Osa aktivisteista myös asuu vuosia vanhan parlamenttitalon nurmikentällä ja siellä on aina paikalla aktivisteja. Siellä palaa myös alkuperäisten pyhä tuli jolla on vartijansa heidän keskuudestaan.

Tämä mielenosoitus sai alkunsa protestista, jossa vastustettiin kaivostoimintaa alkuperäisten mailla.

Mielenosoitus laajeni vaatimaan parempia oikeuksia ja oikeudenmukaisempaa perustuslakia alkuperäisväestölle.

Tallentaessani Australian alkuperäisasukkaiden tietoja tähän kirjaan olen kunnioittanut omaa kulttuuriani sillä esivanhemmissani oli kauan sitten alkuperäiskansojen edustajia, Australian aboriginaaleja, intiaaneja (Cherookeita, Cree-intiaaneja, Siouxeja, Variksia, Apasseja) sekä nganasaneja.

Kirja kertoo Australian alkuperäisväestön näkökulmasta heidän elämästään ennen eurooppalaisten tuloa, heidän

kohtaamastaan sorrosta,

pandemiasta, raiskauksista, murhista, massamurhista, rajasodista, alkuperäisten lasten ryöstämisestä valkoiseen kulttuuriin, kadonneesta sukupolvesta, maiden viemisestä, pakkotyöstä, syrjäytyneisyydestä, työttömyydestä, huumeongelmasta, alkoholismista, masentuneisuudesta joka kaikkea sortoa seurasi mutta myös alkuperäisten suuresta taiteesta, tanssista, musiikista, kirjallisuudesta, eränkävijätaidoista, seremonioista, riiteistä,

ainutlaatuisten ihmisten elämästä ja heidän suhteestaan luontoon. Humoristisista ja temperamenttisista ihmisistä.

Kirja kertoo hyvin kuuluisasta alkuperäismiehestä, Bennelongista ja kapteeni Arthur Phillipistä joiden kohtaaminen oli menestys. Se kertoo Truganinistä, tasmanialaisesta naisesta joka oli viimeinen puhdas palawah eli Tasmanian alkuasukas, viimeisestä elossa olleesta kahden palawahin jälkeläisestä. Truganini oli merkittävässä osassa kun George Robonson tallensi tietoa palawahien elintavoista. Truganini tunnetaan lisäksi nimillä Trurernanna, Trugannini, Trugernanner, Trucanini, Lallah Roohk (Laila Rooke) ja Trucaninny. Se kertoo myös Fanny Cochrane Smithistä, Tasmanian alkuperäisasukasnaisesta joka muistetaan parhaiten tasmanialaisten kielten viimeisenä puhujana ja esiintyjänä, hänen laulamiaan alkuperäislauluja äänitettiin

vahasynterille.

Helmikuussa 2009 Australian hallitus pyysi anteeksi alkuperäiskansoihin kuuluvilta ihmisiltä ja Torresin salmen alueen alkuperäisasukailta joiden lapsia valtion lain nojalla riistettiin lapsina perheiltään vuosina 1910-1970. Alkuperäiväestön lapsia vietiin noin puolet. Nykyään alkuperäisväestölle maksetaan hallituksen tukirahaa ja kaupunkien laitamilla on hostelleja joissa alkuperäisillä on asumisoikeus sekä taattu makupaikka, majoitus ja ruoka. Hallituksen katsotaan olevan valtavasti velkaa alkuperäisväestölle näiden aiemmin palkatta tekemästä työstä.

Australian hallitus vastusti aikoinaan YK:n sopimusta alkuperäiskansojen oikeuksista. Hallituksen vaihtuessa alkuperäisten erityisasema tunnustettiin.

Julistus antaa alkuperäiskansoille yhtäläiset oikeudet maiden valtaväestöjen kanssa sekä oikeuden ylläpitää alkuperäiset instituutionsa, kulttuurinsa ja traditionsa, julistus kieltää alkuperäiskansojen eriarvoisen aseman, eristämisen ja ihmisoikeusloukkaukset. Sama hallitus joka pyysi anteeksi alkuperäisiltä hyväksyi julistuksen.

Australian alkuperäiskansat ylläpitävät yhä maailman vanhinta alkuperäiskulttuuria. Australian alkuperäisväestöllä on maailman pisin yhtenäisesti säilynyt kulttuurihistoria. Heitä elää noin 400 000 Australian 21-miljoonaisen väestön keskellä ja heidän asuinalueensa ovat useimmiten ylikansoitettuja ja heikkokuntoisia.

Alkuperäisten kulttuurihistorian keskipisteessä on heidän uskomustensa mukaan uniaika, joka selittää alkuperäisille heidän kulttuurinsa, maailman ja ihmisen alkuperän. On lisäksi paljon kristittyä alkuperäisväestöä.

Ilmastonmuutos, ilmaston lämpeneminen vaikeuttaa nykyään perinteisen elintavan harjoittamista koska riista luonnossa vähenee sen myötä kuivuuden vuoksi.

Australia on maailman ainoa maa jossa koko alkuperäisväestö on harjoittanut keräily- ja metsästyskulttuuria nykypäiviin asti. Huolimatta siitä että heidän kulttuurissaan voidaan nähdä samankaltaisuutta muiden keräilijä-metsästäjäkansojen kanssa, muodostaa Australian alkuperäisväestö hyvin omintakeisen ja ominaislaatuisen ryhmän sosiaalisen järjestyksensä, uskonnollisen elämänsä ja käyttämänsä yksinkertaisen teknologian puolesta.

Kiitän mahdollisuudesta kertoa Australian alkuperäisväestön alkuperäisistä instituutioista, kulttuurista ja traditioista. Osa niistä on salaisia.

Tämä on tumma ja kiistanalainen aihe ja vastaa alkuperäiskansojen jäsenten ja heidän jälkeläistensä kokemaan alkuperäiskansojen usein kokemaan kirjallisuuden laiminlyöntiin.

JOHDANTO

Australia sijaitsee eteläisellä pallonpuoliskolla jossa talvi kestää kesäkuusta elokuuhun ja kesä joulukuusta helmikuuhun. Australian alkuperäisasukkaat uskovat syntyneensä Australiaan. Toinen mahdollisuus on että esi-isien henget saapuivat sinne kanootilla pohjoisesta eli alkuperäisten esivanhemmat. Valkoisten teoria on toinen, he uskovat että alkuperäisasukkaat rantautuivat sinne 60 000 vuotta sitten, mahdollisesti jo aiemminkin, ehkäpä muutama satatuhatta vuotta sitten. Mahdollisesti he saapuivat etelä-itä-aasiasta. Tämä korreloi alkuperäisasukkaiden tarinoiden kanssa siitä miten esi-isien henget saapuivat kanooteilla meren yli. Nykyajan alkuperäisasukkaat käyttävät yhä kanootteja. Totuus on että kukaan ei tiedä mistä he sinne ilmestyivät, se on mysteeri. On esitetty teoria siitäkin että muinaiset foininkialaiset olisivat aikoinaan käyneet Australiassa. Alkuperäisten alkuperästä käydään usein ja toistuvasti väittelyitä.

Alkuperäisillä on myytti jossa esi-isät voimillaan loivat kaiken, täysin poikkeuksellinen käsitys muista luomiskertomuksista. Luomisaika oli ajaton jonka aikana esi-isien heneget heräsivät uneksumaan tulevista tapahtumista ja uneksimisesta siirryttiin tekoihin vaeltamaan pitkin ja poikin. Vaelluksilla esi-isäsankarit metsästivät ja leiriytyivät ja samalla loivat maailmaa, salaisia pyhiä paikkoja, merkityksellisiä paikkoja merkittiin luontoon. Uniaika antoi arvot, uskonnon ja lait. Kaikki oli yhteistä omaisuutta. Uniajan alussa maailma, vuoret, järvet ja joet sekä eläimet luotiin. Kaikesta vastasivat alkuperäisväestön mukaan henget jotka tekivät vaikkapa viileitä laaksoja etsiessään lepopaikkoja. Henkien taisteluista jäivät jäljelle maanvyörymät ja nämä samat henget määräisivät ja määrävät yhä alkuperäisten yhteisöjen rakenteet ja kulttuurin , tavat ja säännöt, kuka saa kuulla tietyt tarinat ja kuka saa astua pyhille paikoille.

Alkuperäisväestöllä on yhä omat eri ryhmien epäviralliset oikeusistuimensa joissa rangaistukset määrätään uniajan tarinoiden perusteella.

Kulttuuri on ikivanhaa, muinaiskulttuuri, muinaismaa. Alkuperäisväestön yhteiskunta muodostui

monimutkaisesta ja seikkaperäisestä taloudellisten, sosiaalisten, uskonnollisten ja ekologisten tekijöiden yhteenkuuluvuudesta.

Ensimmäisillä australialaisilla oli tumma iho, ei vaalea, he olivat nykyisten alkuperäisasukkaiden esi-isiä.

Hiukset ovat lyhyet ja kiharat ja silmät ruskeat. Uniajan tarinoita he kertoivat suusta suuhun sukupolvelta toiselle iltasatuina lapsille ja sukulais- jaryhmätapaamisissa suuremmalle yhteisölle.

Luonteeltaan Australian alkuperäisasukkaat ovat metsästäjä-keräilijöitä, vaeltajia ja tanssijoita, taiteilijoita ja muusikoita, näyttelijöitä, opettajia ja tarinankertojia, nykymaailmassa myös kirjailijoita, esiintyjä.

He ovat hyvin humoristisia ja temperamenttisia. Uniaika ei alkuperäisväestön mukaan ole päättynyt vaan se jatkuu yhä, uusissa olosuhteissa.

Heillä on nämä omat unimaailman tarinansa, omat tarinansa Australian historiasta, näissä tarinoissa he selittävät oman alkuperänsä Australian historiassa ja ovat kertoneet ne aina sukupolvesta toiseen. Esi-isät ja esi-isien henget ovat suuressa merkityksessä näissä tarinoissa. Alkuperäisten uskomusten mukaan muinaiset henget loivat maailman ja he elävät edelleen Australiassa.

Vuosituhsia he olivat ainoita ihmisiä Australian rannikoilla. Alueella ei ole elänyt nykytiedon mukaan ruumiinrakenteeltaan nykyihmistä alkukantaisempaa ihmistä. Australian koillisosista on löytynyt muodoltaan kahta erilaista pääkallotyyppiä ja ruumiinrakennetta ja nykyään uskotaan että väestössä oli suurta vaihtelua ja eräs väite on että Murray-joen varrella elänyt alkuperäisryhmä olisi koristellut itseään kallojaan muokkaamalla joka olisi johtanut erilaiseen ulkonäköön. Alkuperäiset olivat lähinnä metsästäjiä, keräilijöitä ja kiertolaisia kaukaisessa Australiassa kymmeniä tuhsia vuosia omassa rauhassaan.

Oli usein vahinko että ensimmäisiä eurooppalaisia laivoja rantautui Australiaan suurten ja voimakkaiden tuulten mukana. 1606 hollantilainen Willem Jansz oli varma että hän oli löytänyt viimeisen löytymättömän rannikon, ”Suuren Etelän Maan” jonka olemassaoloa eurooppalaiset olivat pitkään kuvitelleet. 1616 Dirk Hartogin laiva rantautui Länsi-Australian rannikolle jättäen jälkeensä lautasen, ensimmäisen todisteen eurooppalaisten kontakteista uuteen rannikkoon.

Joitakin indonesialaisia kävi siellä kausiluontoisesti pohjois-länsirannikolla, joitakin yhteyksiä oli ihmisiin uusi-Guineasta ja mahdollisesti kauempaakin tulleiden kanssa. Cape Yorkin niemimaalla koillisessa on merkkejä Uudesta-Guineasta peräisin olevien papualaisten vaikutus jousissa ja nuolissa, kanooteissa,

rummun käytössä sekä naamioituneina harjoitetuissa tansseissa. Heidän vaikutuksensa ei kuitenkaan levinnyt muualle maahan.

1600-luvulla portugalilaiset, hollantilaiset, espanjalaiset ja englantilaiset matkustivat kauppareitillään Intian valtamerellä ja etsivät mytologisia maita täynnä rikkauksia. Ennen 1700-lukua Indonesian saariston makarissikauppiat tekivät matkoja Arnheminmaahan kerätäkseen merimakkaroita Kiinaan vietäviksi. Merimakkara oli suuri herkku Kiinassa. Indonesialaisilla oli aivan merkittävä vaikutus paikalliseen musiikkiin, taiteeseen, työkaluihin, musiikkiin ja rituaaleihin.

Hollantilaisten löytäessä Australian he pitivät sitä lähinnä kehitysmaana jossa ei ollut mitään hyödyllistä, ainoastaan köyhiä, alastomia ihmisiä kävelemässä rannalla ilman rikkauksia eikä heillä vaikuttanut olevan juuri hedelmiäkään. Hollantilaiset eivät vaikuttuneet Australiasta eivätkä olleet siitä kiinnostuneita.

Hollantilaiset kyllä tutkivat maata kolmenkymmentä vuotta, länsi-, pohjois-, ja –etelärannikkoa, sen tyyppiset luonnonresurssit mitä he etsivät eivät tuottaneet tulosta ja ihmisten köyhyys saivat heidät jatkamaan matkaansa pidemmälle itään.

Osa alkuperäiskansoista on selkeästi nykyisistä alkuperäisistä poikkeavia negriittejä tai pygmejä koska heidän keskipituutensa on 140-150cm ja naisten 15-30cm vähemmän. Tätä väestöä asuu edelleen nykyään Pohjois-Quenslandissa mutta he ovat sekoittuneet muihin alkuasukaskansoihin. Tämä ryhmä on tutkijoiden mukaan Australian ensimmäisten asukkaiden jälkeläisiä, negriittikansoja, vanhempaa perua kuin toiset ja muut olisivat tuleet mahdollisesti kahdessa seuraavassa muuttoliikkeessä Australiaan.

Aboriginaalien ikivanhoissa kalliomaalauksissa on Australiassa käynyt väkeä ajalta ennen eurooppalaisia. Pysyvää asutusta ei kuitenkaan heidän joukkoonsa syntynyt ennen eurooppalaisten tuloa. Brittiläisten uudisasutus rajoitti voimakkaasti alkuperäisväestön perinteistä elämäntapaa ja itsehalintoa.

Alkuperäisväestölle he itse olivat vain osa luonnon suurta järjestelmää, kaikilla eläimillä, kasveilla ja maalla oli heidän mieltään oma henkensä ja kielensä joita ihminen voisi halutessaan ymmärtää.

Vuonna 1642 Abel Janszoon Tasman kävi Tasmaniassa ja tutkittuaan huomattavia etäisyyksiä puurungoista leikattujen isojen lovien välillä hän arveli että vasta löydetty maa oli jättiläisten asuttama. Myöhemmin brittiläinen satiirikko, Jonathan Swift keksi tehdä tästä tarinan Gulliverin matkat. Tasmania oli pettymys koska hän ei löytänyt sieltä arvokkaita mausteita tai hedelmiä. Hänen raporttinsa Hollantiin ei rohkaissut

hollantilaisia joten he hylkäsivät tämän maanosan tutkimukset.

1688 William Dampier pudotti ankkurinsa itä- Australian rannikolle tehden hänestä ensimmäisen englantilaisen joka jalka oli rannikolle astunut. Etsien juotavaa vettä hän lähetti rantaan kymmenen aseistettua miestä muskettien kanssa jotka sieppasivat kaksi miestä. Tämä oli englantilaisten ensimmäinen kosketus Australian alkuperäiskansaan. Hän kuvasi heitä kurjimmiksi ihmisiksi joita oli koskaan nähty ja asetti heidät ihmiskunnan alimpaan kastiin.

Englantilainen kapteeni James Cook sai kuninkaallisen tehtävän tieteelliselle ja kartoittavalle tutkimusmatkalle merille joka sisälsi Suuren Eteläisen Maan tutkimusta. James Cook kutsui löytämäänsä paikkaa nimellä Botany Bay koska sieltä löytyi valtava määrä erilaisia kasveja kasvitieteellistä tutkimusta varten.

Cookilla oli avoin mieli ja alkuperäisten rohkeus teki häneen suuren vaikutuksen. Välittömästi kun Cook oli rantautunut tuli kallioilta alas kaksi alkuperäismiestä aseistautuneina puukepein ja Cookilla oli melkein neljäkymmentä aseistettua miestä, kaksi miestä valmiina taisteluun heidän joukkoaan vastaan. Heitä ei voinut lahjoa millään, ei turkiksilla, ei mausteilla, ei kullalla eikä millään vastaavalla kuten useimmat siirtolaiset saattoi lahjoa. He eivät antaneet niille minkäänlaista arvoa. Cookin mielestä alkuperäiset vaikuttivat varsin onnellisilta, paljon onnellisimmilta kuin eurooppalaiset yleensä. Vain veitsillä ja kirveillä oli alkuperäisten mielestä käyttöä.

Cookin positiivista mielipidettä ei jakanut moni, ei aikalainen eikä moni hänen aikansa jälkeen tullut.

Espanjalainen kapteeni Alejandro Malaspina joka saapui Sydney Coveen 12 maaliskuuta vuonna 1793 kuvaili kuukauden Port Jacksonissa oltuaan että Alkuperäiset olivat ”vaeltava kansa ilman maataloutta tai teollisuutta.”

1700-luvulla ranskalaiset osana tieteellistä tutkimustaan tutkivat myös meriä. Marion du Fresne purjehti Tasmaniaan vuonna 1772. Du Fresne odotti tapaavansa ”jaloja villejä”, ei ole varmaa mikä meni vikaan mutta kiviä ja keppejä heitettiin kohti heitä ja du Fresne loukkaantui erään muun upseerin kanssa. Hän palasi laivaan ja yritti rantautua kauempana kohdatakseen lisää uhkaavia alkuperäisiä jolloin du Fresne käski miestensä avata tulen jonka lopputulos oli useita haavoittuneita ja kuolleita alkuperäisiä.

Seuraavaksi Australiaan lähtenyttä rankalaista kapteenia ei nähty enää koskaan, hänet oli määrätty

tutkimaan mitä britit tekivät Australian rannikolla ja olisiko siirtolaisuus sinne mahdollista. Laiva löytyi myöhemmin särkyneenä Vanuatun läheltä.

Vallankumous ja Napoleonin muut tutkimusintressit toivat väliaikaisen katkon ranskalaisten kiinnostukseen Australiaa kohtaan. Kun poliittinen pöly oli laskeutunut, ranskalaiset alkoivat uudelleen olla kiinnostuneita ja 1800-luvulla Nicolas Baudin lähetettiin keräämään aineistoa Luonnontieteelliseen museoon ja tekemään antropologisia huomioita ”villeistä.” Hän keräsi paljon esineistöä mutta suurin ansio oli kahdesta alkuperäisestä tehdyt muotokuvat heidän luonnollisessa elinympäristössään. Muotokuvat tekivät kaksi nuorta taiteilijaa jotka olivat mukana hänen tutkimusmatkallaan, Nicolas Petit ja Charles-Alexandre Lesuer. Muotokuvien arvo oli suuri koska ne kuvasivat alkuperäisiä ennen kolonialismia. Van Diemenin maan alkuperäiset kuljettivat tulta kanootissa-maalaus, New Hollandin soturi puukeihäänsä ja kilpensä kanssa-maalaus, oli maalaus myös alkuperäisten perheestä nuotion ääressä tekemänsä tuulensuojan edessä. 1700-luvulla kiinalaiset ja indonesialaiset kävivät kauppaa, halutuin tuote olivat kuivatut merikurkut joita kiinalaiset pitivät suuressa arvossa ja Australian pohjoisrannikolla ja Arnhemin maassa sekä Kimberly Coastilla 1720 ja 1900-luvun alun välissä alkuperäisillä oli kontakteja sekä kiinalaisiin että indonesialaisiin. He elivät rauhassa kauan kunnes vuonna 1788 Australian alkuperäisasukkaiden, aboriginaalien, alueella alkoi brittiläinen asutus. Britit päättivät tuoda rangaistusvankinsa Australiaan ja tehdä samalla teollisen vallankumouksen.

Eurooppalaisten löytämä viimeinen rannikko oli ensimmäinen rannikko alkuperäisille. Alkuperäisväestö joutui tekemään paljon kompromisseja ja muuttamaan elintapojaan sopeutuakseen uudisasukasväestöön. Alkuperäisväestä piti kuitenkin kiinni omista perinteistään. Kaikkialla missä heidän ryhmänsä ja sukunsa kokoutuivat kerrottiin uniajan tarinoita.

Uudisasukkaiden voimakas kulttuuri rajoitti alkuperäisasukkaiden perinteistä elämäntapaa ja kulttuuria. Keskinäinen kommunikaatio oli hyvin vähäistä ja kulttuurierot suuret. Ensimmäiset kontaktit olivat usein ystävällismielisiä mutta samalla epäileviä.

Eurooppalainen asutus laajeni sisämaahan alkuperäisasukkaiden maille ja oli ristiriidassa heidän pyhinä pitämiensä paikkojen kanssa. Lontoosta oli tullut määräys taata alkuperäisväestön oikeudet ja kohdella heitä Britannian alamaisinä, tämä ei kuitenkaan estänyt sitä että uudisasukkaiden ja alkuperäisväestön kesken kehittyi pian kitkaa.

Australian esihistoria tarkoittaa aikaa ennen 1788 eurooppalaisten tuloa koska Australiasta ei ole löydetty ennen vuotta 1788 johdonmukaisia selontekoja tapahtumista, aikakausi kuuluu kivikauteen koska koko aikana ei Australiassa kehitetty metallisia työkaluja. Aikakausi kattaa ajan Australian ensimmäisten asukkaiden saapumisesta Australiaan noin 65000 vuotta sitten, eurooppalaisten saapumiseen vuonna 1788, aikakauden arvellaan kestäneen 40000-60000 vuotta. Tämä kirja kertoo Australian aboriginaaleista, esihistoriallisista alkuperäisasukkaista, heidän elämästään ennen eurooppalaisten siirtolaisten tuloa, uudisasutuksesta ja pandemian vaikutuksesta ja miten kaikki vaikutti alkuperäisasukkaiden elämään sekä nykyajasta.